

hromady, překročuje obor své působnosti a porušuje uvedené zákonné předpisy, jichž kategorický doslov nepřipouští pražádné výjimky. Není potřebí šířiti se o tom, že správnosti uvedené zásady nemůže býti na újmu okolnost, že v některých zvláštních a ojedinělých případech skutečně nedojde k likvidaci, která dle předpisu §u 41 uvedeného zákona z pravidla jest nevyhnutelným následkem zrušení společenstva. Tvrzení, že společenstvu nešlo v tomto případě o zrušení, odporuje obsahu protokolu o valné hromadě ze dne 18. března 1923, ze kterého jest také zřejmo, že členové společenstva před hlasováním o zrušení společenstva delegátem svazu zemědělských společenstev výslovně byli upozorněni na nebezpečí, spojené s likvidací. Že společenstvo pro svědomité zjištění stavu svého jmění a svých dluhů má po ruce vhodnější prostředky, než usnesení o zrušení, nevyžaduje bližšího odůvodnění. Dále nutno podotknouti, že valná hromada ze dne 28. října 1923 překročila obor své působnosti též proto, že nedbala právoplatného usnesení zemského soudu ze dne 23. května 1923, jímž byla vyslovena nutnost likvidace a ustanovení likvidátorů. Souhlasná usnesení nižších soudů neodporují tedy zřejmě zákonu; že jsou stížena zmatečností neb obsahují zřejmý rozpor se spisy, v mimořádném dovolacím rekursu není vytýkáno, proč pro nedostatek předpokladů §u 16 patentu o mimosporném řízení nebylo lze mu vyhověti.

Čís. 3603.

Nelze ve firmě používatí přídomku »královský«.

(Rozh. ze dne 11. března 1924, R II 81/24.)

Rejstříkový soud nařídil firmě »Sparkasse der k. Stadt N.«, by provedla ve lhůtě změnu firmy, ježto písmeno »k.« (königlich) neodpovídá změněným poměrům. Rekursní soud usnesení potvrdil. Důvody: V §u 3 zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 267 sb. z. a n. ukládá se příslušným úřadům — zde tedy firemnímu soudu — aby samy od sebe zařídily odstranění takových poznačení, která jsou podle §u 1 cit. zákona nepřipustna a pod sankcí §u 5 téhož zákona zakázána. Takovým nepřipustným poznačením jest podle §u 1 pro veřejnost určené pojmenování jakékoli korporace, tedy také obce, názvem, upomínajícím na státoprávní poměry země Československé republiky před 28. říjnem 1918. Nečiní se zde rozdíl mezi názvy, ať mají pramen svůj z jakýchkoli historických skutečností, a ať pocházejí z jakéhokoli historického období. Jest tedy nepřipustno užívati při poznačení města N. přídomku »královské město«, nehledě ani k tomu, že tento přídomek — jak také ze spisů vysvítá — není nutnou součástí jména města, nýbrž byl patrně pouze výsadou, podle které město tohoto přídomku užívati smělo. Že tomu tak skutečně jest a že původně zakladatelé spořitelny sami nekladli hrubě váhy na tento přídomek, patrně jest ostatně ze žádosti o zápis do rejstříku a ze stanov, podle jejichž §u 5 měla firma zníti prostě »N-er Sparkasse«.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jde o souhlasná usnesení obou nižších soudů v řízení mimosporném. Dle Šu 16 cíl. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. jest dovolací rekurs přípustný jen tehdy, odporuje-li usnesení rekursního soudu zřejmě zákonu neb spisům, neb je-li zmatečné. Žádného z těchto předpokladů není, neboť napadené usnesení hoví věci i zákonu a stačí proto poukázati na správné jeho důvody, jež vývody stěžovatelky vyvráceny nebyly. Vzhledem k těmto vývodům budiž však uvedeno ještě toto: Napadené usnesení neodporuje Šu 1 zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 267 sb. z. a n., poněvadž ustanovení toto zakazuje jakékoliv označení, jež upomíná na státoprávní poměry zemí Československé republiky před 28. říjnem 1918, a to bez výjimky. Takovým označením jest i slovo »královský« (königlich), ať již původ jeho spadá do kterékoliv doby předpřevratové. Není také proti spisům, uvádí-li napadené usnesení, že přídomek »královské« (město) jest nepřípustný. Ministerstvo vnitra ve svém přípisu ze dne 14. srpna 1923, k němuž stěžovatelka poukazuje, prohlašuje v odstavci prvním výslovně, že také ono pokládá přídomek ten za nepřípustný ve smyslu zákona. Na tom ničeho nemění, že úřední odstranění onoho označení při jméně města N. odsunuto bylo až do vydání úředního seznamu míst, neboť pro firemní soud, pokud jde o označení spořitelny města N. v obchodním rejstříku, není odklad tento se zřetelem k Šu 3 cit. zák. nikterak závazným.

Čís. 3604.

Přípustným jest pořad práva pro nárok na náhradu škody proti obci, ježto nevrátila věci, jež jí byly odevzdány jako věci doličné, ač trestní soud k vrácení byl svolil.

(Rozh. ze dne 11. března 1924, R II 86/24.)

V trestním řízení pro přečin válečné lichvy byl žalobci zabaven sud lihu a odevzdán žalované obci do úschovy. Když byl žalobce z obžaloby sprostěn, svolil trestní soud, by sud lihu byl žalobci vydán. Ježto žalovaná obec sudu žalobci nevydala, domáhal se na žalované obci náhrady škody, tvrdě, že žalovaná již lihu nemá a že sud jest poškozen. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e uznal dle žaloby, o d v o l á c í s o u d zrušil napadený rozsudek a odmítl žalobu pro nepřípustnost pořadu práva. N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by rozhodl o odvolání ve věci samé.

D ů v o d y:

Dle Šu 1338 obč. zák. platí zásada, že nárok na náhradu škody jest uplatňovati pravidelně před řádnými soudy. Úchytky z této zásady lze